

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА

21 май 1977 година*

По (съединени дела 31/77 R и 53-77 R)

с предмет искане за привременни мерки, с които да се задължи ответната страна да преустанови нарушаването на решение на Комисията, докато трае производството по същество по цитираните дела,

Комисия на Европейските общности, за която се явяват юрисконсултите г-н D. R. Gilmour и г-н Van Ackere, в качеството на представители със съдебен адрес в Люксембург в кантората на юрисконсулта г-н Mario Cervino, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ищец,

срещу

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват г-н William Henry Godwin, assistant treasury solicitor в качеството му на представител, подпомагат от г-н T. H. Bingham, Q. C. of Grays Inn и P. G. Langdon Davies, barrister of the Inner Temple със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н John Steven Chick, британско посолство, 28 boulevard Royal, Luxembourg,

ответник,

СЪДЪТ,

в състав: г-н H. Kutscher, председател, г-н A. M. Donner и P. Pescatore, председатели на състав, г-н . Mertens de Wilmars, M. Serensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco и A. Touffait, съдии,

генерален адвокат: г-н H. Mayras,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Определение

1. Предвид протокола от заседанието; предвид заключението на генералния адвокат.
2. На 20 януари 1977 г. Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, е нотифицирало Комисията решението си да отпусне, считано от 31 януари временна

---

* Език на производството: английски.

помощ на националните свиневъди под формата на помощ от 5^{1/2} пенса на килограм трупно месо.

3. Комисията, след като е счела, че тази помощ е несъвместима с общия пазар по смисъла на член 92 от Договора ЕИО, е образувала процедура по член 93, параграф 2, алинея първа и на 25 януари е уведомила правителството на Обединеното кралство за това.

4. Въпросното правителство е сезирало Съвета съгласно член 93, параграф 2 с искане за вземане на решение, с което да се установи, че разглежданата помощ е съвместима с общия пазар в отклонение от разпоредбите на член 92. Образованата процедура не е могла да бъде приключена преди 15 февруари 1977 г., дата на която Съветът е отхвърлил искането.

5. С Решение от 17 февруари 1977 г. (ОВ L 54, стр. 39), Комисията е взела решение, че „Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия преустановява незабавно отпускането на помощ под формата на субсидии за свиневъдите, проектът за които е бил нотифициран на Комисията с писмо от 19 януари 1977 г.”

6. Държавата-членка, адресат на решението, която вече е била въвела мерките по отпускане на помощи, още на обявената дата 31 януари е продължила, въпреки решението, прилагането на тези мерки.

7. С искова молба по дело 31-77, Комисията е сезирала Съда, в съответствие с член 93, параграф 2, алинея втора, съгласно който „ако съответната държава не се съобрази с това решение в дадения срок, Комисията или всяка друга заинтересувана държава може да сезира направо Съда, в отклонение от разпоредбите на членове 169 и 170.

8. Член 92, параграф 1 от Договора обявява за несъвместими с общия пазар, доколкото могат да засегнат търговията между държавите-членки, помощите отпуснати от държавите, които нарушават или могат да нарушат конкуренцията, като облагодетелстват определени предприятия или производства.

9. По смисъла на член 93, последен параграф, Комисията трябва да бъде уведомена в подходящ срок, за да представи своите възражения, проекти, насочени към въвеждане или изменение на помощи.

10. Съгласно същата разпоредба, ако Комисията счита, че даден проект е несъвместим с общия пазар по смисъла на член 92, тя образува незабавно процедура по предходния параграф на член 93.

11. В последното изречение на цитирания член се посочва, че заинтересуваната държава-членка не може да приведе в изпълнение планираните мерки преди приключване на процедурата с окончателно решение.

12. Установено е, че на 25 януари 1977 г., следователно преди привеждането в изпълнение на съответната планирана мярка, предвидена за 31 януари, Комисията е уведомила Обединеното кралство, че счита тази мярка за несъвместима с общия пазар и поради това ще образува процедурата по член 93.

13. Установено е също, че ответната страна, все пак е привела в изпълнение съответната мярка и е продължила да я прилага независимо от решението на Комисията от 17 февруари 1977 г. и сезирането на Съда с искова молба по дело 31-77.

14. Обединеното кралство едновременно е представило становище като ответник по дело 31-77 и е предявило иск по дело 53-77 за отмяна на решението от 17 февруари 1977 г. на основание „липса на компетентност и/или нарушаване на Договора и/или злоупотреба с власт”.

15. В настоящото искане в хода на производството, Комисията иска налагане на временна мярка по смисъла на член 186 от Договора, с която да се задължи Обединеното кралство да преустанови нарушаването на цитираното решение в очакване на решенията по двете дела, с които ще се решат въпросите по съществуващото на спора между Комисията и Обединеното кралство.

16. Членове 92 и 93 организират контрола на съвместимостта на държавните помощи с общия пазар, така че всяка национална мярка, с която се въвежда или променя такава помощ, да бъде предмет на проверка от страна на Комисията и да не може да бъде изпълнена, преди Комисията да се е произнесла.

17. Без да се решава предварително въпросът за правилността на решението от 17 февруари, е необходимо да бъде установено, че Обединеното кралство е нарушило тази система, която е от съществено значение за опазване функционирането на общия пазар, като е привело в изпълнение мярката за спорната помощ още на 31 януари 1977 г.

18. Дори тази държава-членка да е считала, че мярката за помощ е съвместима с общия пазар и решението в обратен смисъл на Комисията да е опорочено поради нарушаване на правилата на Договора, това обстоятелство не би могло да ѝ даде право да наруши категоричните разпоредби на член 93 и да действа така, все едно това решение не е съществувало в правния мир.

19. Действително, за да попречи държавите-членки да извършват самоуправни действия, Договорът им дава възможност да отнесат пред Съда всяко нарушение на правото от страна на институциите, по-специално на основание член 173 и следващи, така че едно решение на Комисията остава „задължително в своята цялост” за държавата, която е негов адресат съгласно разпоредбата на член 189, параграф 4, освен ако Съдът реши обратното.

20. Нарушаването на разпоредбата на последното изречение на член 93, което представлява защитата на механизма за контрол, установен с тази разпоредба, представлява нарушение на този механизъм от такъв характер, че да бъде самостоятелно основание за прилагането на член 186.

21. Обстоятелството, че Комисията е опитала, първо с извънсъдебни средства, да намери изход от положението описано по-горе, не би могло да се отрази на тежестта на нарушението, и следователно да изключи прилагането на член 186.

22. Обстоятелството, че съществуващото на спора по дела 31-77 и 53-77 може да бъде разгледано и по него да бъде постановено решение в кратък срок, не може да се противопостави срещу необходимостта спорът между Обединеното кралство и

Комисията относно правилността на решението от 17 февруари да се развие при спазване на условията и във формата, предвидена в Договора.

23. Освен това, поисканата привременна мярка, няма непременно да има необратими последици, тъй като Обединеното кралство ще има, ако решението на Комисията бъде отменено, възможността да отпусне със задна дата спорната помощ.

24. Предвид обстоятелствата по делото, и по-специално нарушението на член 93, последно изречение, Съдът намира за основателно да задължи Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да преустанови незабавно прилагането на мярката за помощ, която е привело в изпълнение още от 31 януари 1977 г.

По съдебните разноски

25. Съдът не се произнася по съдебните разноски;

По изложените съображения Съдът реши:

като се произнася по искането за привременни мерки:

А) Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия се задължава да преустанови незабавно прилагането на мярката за помощ, която е привело в изпълнение на 31 януари 1977 г.

Б) Съдът не се произнася по съдебните разноски.

Подписи